

til rigspolitiet omkring køreprøver for store køretøjer m.v., og der er en række medarbejdere, vel omkring et halvt hundrede stykker, halvtreds måske, som ikke ved, hvor de ender henne, når vi når frem til den 1. januar 2006. Det første brev til justitsministeren, jeg har kopi af, er dateret den 1. oktober, altså for et halvt år siden.

Jeg synes, justitsministeren skylder de mennesker – skidt med mig – at give dem et svar om, hvad der kommer til at ske med deres arbejdssituation. Vil de stadig være ansat? Hvorfor vil rigspolitiet uddanne nye medarbejdere til opgaver, som nu overføres til en anden myndighed, og hvor der er veluddannede medarbejdere i forvejen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at jeg også skal være den første til at beklage, at der ikke er kommet svar – det gælder også den henvendelse, som jeg fik under valgkampen, hvor det blev konkretiseret i forhold til personer, der også var i Nordjylland. Jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at som det er hr. Ole Stavad bekendt, har jeg jo bedt Rigspolitichefen om nu at kommentere sagen, så vi får et overblik over, hvordan fremtiden kommer til at se ud.

Jeg må sige, at jeg også i dag har modtaget henvendelse i den post, jeg fik her i påsken, om selv samme emne. Så det korte af det lange er: Jeg synes også, at der er gået for lang tid, og derfor har jeg også rykket for, at der kommer en hurtig afklaring af spørgsmålet, men jeg kan ikke sige, hvad det ender med, for jeg afventer at høre, hvad rigspolitiet kommer med af bud. Og jeg skal nok foranledige, at det kommer til at ske ganske snart.

Ole Stavad (S):

Jeg er nødt til at sige til justitsministeren, at det vel er for sent at håbe på en hurtig afklaring. Det drejer sig om et halvt år for medarbejdere, der er tilknyttet en virksomhed, der er blevet solgt, der skal overføres til rigspolitiet, og hvor rigspolitiet jo hidtil har sagt, at de vil uddanne egne medarbejdere, og det betyder vel, at i hvert fald en del af de her medarbejdere skal fyres. Nogle af dem vil ikke kunne gå over i andre job.

Det er jo justitsministeren, der er chef. Det er justitsministeren, der må stille et krav om, at nu må der komme en afklaring og et svar fra rigspolitiet, for det er jo efterhånden lang tid siden, at den her sag blev sendt over til rigspolitiet.

Som sagt var den første henvendelse til justitsministeren personligt den 1. oktober. Efterfølgende er det sendt til statsministeren – der er det gået over, fordi det i sagens natur også har involveret Trafikministeriet – og derfor må vi vel kunne få et svar. Vil ministeren, hvis ikke hun vil give svaret i dag, give en dato?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg ville ønske, at jeg kunne give en dato, for jeg synes også, at ikke mindst de mennesker, som det her handler om, har krav på, at der kommer en afklaring af deres forhold.

Det er korrekt, at for så vidt angår de dele, der overgår til politiet, ønsker man at uddanne egne medarbejdere, der så kan indgå i en større sammenhæng og også bruges til andre opgaver. Men jeg er simpelt hen ikke i stand til i dag at redegøre for, hvad der så skal ske med de medarbejdere, der bliver ladet tilbage; hvor mange af dem, der bliver overført.

Dansk Bilinspektion er jo solgt til et andet privat firma, og jeg er simpelt ikke så meget inde i ansættelsespolitik eller andet, at jeg kan redegøre for, hvad der kommer til at ske med de pågældende. Men naturligvis har jeg spurgt til, hvad Rigspolitichefens planer er, og jeg skal foranledige – ikke mindst som følge af hr. Ole Stavads spørgsmål i dag – at der også kommer en hurtig besvarelse tilbage til hr. Ole Stavad, men selvfølgelig først og fremmest til de mennesker, som det her berører.

Ole Stavad (S):

Det er jeg selvfølgelig glad for, hvis det er sådan, at det her er noget, der kommer til at gå hurtigt. Jeg har også respekt for, at ministeren selvfølgelig her på stående fod ikke har alle oplysningerne. Men når jeg alligevel havde håbet på, at jeg kunne have fået noget mere at vide, er det jo, fordi den her sag har været forfulgt på forskellig vis, uden at der er sket noget som helst.

Kl. 13.30

Jeg sidder også tilbage med en meget stor undren over, hvorfor virksomhedsoverdragelseslovens bestemmelser ikke beskytter de her medarbejdere, når man sælger en virksomhed, hvor en del af opgaverne overføres til en anden statslig myndighed, og når vi sidder med en kommunalreform, hvor regeringen har sagt til alle medarbejderne, at her vil de alle sammen opnå i det mindste *den* beskyttelse. Hvorfor sker det ikke her? Hvorfor skaltes og valtes der på den måde?